

## İMZALI FORMALAR

Aydın Bey, aynanın karşısında takım elbisesine hangi kravatın uygun olacağına bir türlü karar veremiyordu. Fikrini alabileceği eşi aklına geldi. Ama o her zamanki gibi uykunun esiri olarak uyuyordu.Yıllardır kendisini kimsenin işe yolcu etmediğini hatırladı.Aklına rahmetli annesi geldi.Evleninceye kadar,her sabah kalktığında kahvaltısı hazır olur,mutfaktan gelen kızarmış ekmek kokusu ve çay bardaklarına konan kaşıkların sesi ile güne merhaba derdi.Annesinin hayır duaları ile evden çıkar,okuluna,işine giderdi.Ne güzel günlerdi o günler diye iç çekerken annesinin kaybolan hayalinin ardından yine aynada kendi yüzü ile baş başa kaldı. Elindeki ilk kravatı takarak biran önce kendini dışarı atmak istedi. Hayat Aydın Bey'e iyi imkanlar sunmuştu. Akıllı, atak, becerikli yapısı sayesinde iş hayatında yükselmiş,büyük bir şirketin bölge müdürlüğüne kadar gelmişti.Oğlu Amerika'da üniversite eğitimi alıyor,kızı ise özel bir kolejde eğitimini sürdürüyordu.Ailesine iyi imkanlar sağlamanın gururu içini biraz olsun rahatlattı.Genel müdür olacağı günlerin hayali ile şirkete gelince toplantı öncesi sekreterinden çay ve tereyağlı kızarmış ekmek istedi.Toplantıda rutin konular ve haftalık değerlendirmelerin sonunda birim müdürlerinden Timur bey,şirketin sosyal sorumluluk projesi kapsamında sponsor olduğu,Tekerlekli Sandalye Basketbol Takımının hafta sonu lig maçı için şehirlerine geleceklerini hatırlatınca canı sıkıldı.Çünkü hafta sonu bir dostlarının düzenlediği yat gezisine davetliydi.Zaten oldum olası ,şirketlerinin bir Tekerlekli Basketbol Takımına sponsor olmasına sıcak bakmıyordu.Genel Müdür olunca ilk yapacağı işlerden biri bunu iptal etmek olacaktı.Eğer sponsor olunacaksa bunun için anlı,şanlı bir çok spor kulübü vardı.Timur Bey'e" bu işle sen ilgilen" diyerek bu görevi ona havale etti.

Aydın Bey ve eşi Nazan Hanım çok güzel bir hafta sonu geçirmişler,yaşananların yorumunu yaparak eve dönüyorlardı.Bol bol yüzmüş,eğlenmiş,yemiş,içmişlerdi.Oturdukları sitenin yol ayrımına birkaç kilometre kalmıştı ki Aydın Bey aracın kontrolünü kaybetti.Orta refüje çarpan araç,taklalar atarak durduğunda ters dönmüştü.Aydın bey eşine baktı,hareketsizdi ve araçta sıkışmışlardı.Başından kanlar süzülürken aklına oğlu ve kızı geldi.Annesinin hayali gözlerinin önünde belirdiğinde ise "her şey boşmuş" derken kendinden geçti.Bir hafta sonra gözlerini açtığında uyuşuk bir vücut ve zonklayan başını hissetti.Ne olmuştu?Neredeydi?Oğlu ve kızı başucunda endişeli gözlerle ona bakıyorlardı.Biraz kendisini toparlayınca çocukları ona her şeyi anlattı ama o hatırlamıyordu.Beyin ameliyatı geçirmiş,iki ayağı da kırılmıştı.Eşi Nazan Hanım'ın durumu daha iyi idi.kolonun biri kırılmış,vücudunda ezikler oluşmuştu.Buna da şükür diyerek iç geçiren Aydın Bey,günler ilerledikçe kendisini daha iyi hissediyordu.Ziyaretçi kabul etmeye bile başlamıştı.Eş,dost,konu,komşu ve iş arkadaşları fazla uzun sürmemek kaydı ile geçmiş olsuna geliyor,ona moral vermeye veriyorlardı.O gün Tekerlekli Sandalye Basketbolcuları ziyaretlerine gelince çok şaşırıldı.Öyle ya! ne işleri vardı burada.Biraz isteksizce de olsa buyur etti,takımın geçmiş olsun dileklerini kabul etti.Sporcuların getirdikleri top ve formaya teşekkür ederken imalı bir şekilde sordu.İmzalı mı bari?Takım yöneticisi Can Bey:"Elbette efendim.İmzaladık tabii ki.Sizin imzaladıklarınız da biz de duruyor.dedi.Aydın Bey" Ne forması?.Ne imzası .Ben hatırlayamadım deyince Can Bey:"Efendim,biz maçımızı oynadık. İstanbul'a dönüşe geçtiğimizde otoyol da bir aracın kaza yaptığını görünce durup, yardıma koştuk. Siz ve eşiniz yaralıydınız. İlk müdahaleyi kendimiz yapmaya çalıştık Kanamanız çok fazla idi .Tampon olarak formlarımızı bile kullandık.Daha sonra sağlık ekipleri gelince onlar müdahale ettiler deyince Aydın Bey,gözyaşlarını tutamadı.Hepsini tek,tek öperek teşekkürler etti ve uğurladı.

Aradan geçen u ay boyunca tekerlekli sandalye ile yaşamak zorunda kalan Aydın Bey,o yılın sonunda Genel Müdürlüğüne terfi ettiği şirketin Tekerlekli Sandalye Basketbol Takımının her maçında imzalı forması ile tribnlerde yerini almakta ,maddi ve manevi her konuda takımının yardımına koşmaktadır.

AD-SOYAD: HASAN UMAR

ÖZGEÇMİŞ:

1966 yılında Eskişehir’de doğdum.İlkokulu Eskişehir,ortaokulu İzmit,liseyi ise Eskişehir’de bitirdim.1985 yılında Eskişehir Şeker Fabrikasında işe başladım.2011 yılında ise emekli oldum.Evli ve iki çocuk babasıyım. İlk defa böyle bir yarışmaya katılıyorum.